

РЕШЕНИЕ

№ 2647

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11897** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на СИС И. О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]. [улица], ет. 2, представлявано от управителя Р. М. С., чрез адв. Е., срещу Заповед № 03-РД/3833/01.12. 21 г. на Заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която е отхвърлено заявление за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г.

С жалбата се иска съдът да прогласи нищожността, евентуално изцяло да отмени обжалваната заповед на Заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която е отхвърлено заявление за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г. и да определи срок, в който административният орган да се произнесе.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], представлявано от упр. Р. С., редовно уведомен, се представлява от адв.Е.. Адв.Е. моли съдът да отмени заповедта, с която е отхвърлено заявлението за предоставяне на финансова помощ като неправилна и незаконосъобразна. Моли съдът да върне преписката на директора на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне. Претендира разноски, за което представя списък. Моли за срок за писмени бележи.

Ответникът ЗАМЕСТИК ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА ДФ „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, редовно уведомен, се представлява от юрк.Г.. Юрк.Г. моли съдът да постанови решение, по силата на което да отхвърли оспорването като неоснователно и недоказано, ведно с всички законни последици. Счита, че спора е правен и следва да се реши от събраните по делото писмени доказателства. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София- град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на оспорения административен акт и депозирана в предвидения от закона срок. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 15, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ издава акт за одобрение на заявителя по съответната схема или акт за отказ на одобрение при условията, предвидени в ал. 2.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, непроизнасянето в срок се счита за на мълчалив отказ да се издаде актът. При мълчаливия отказ не е налице волеизявление, но същият е приравнен на подлежащ на оспорване административен акт по силата на законова фикция, като гаранция за правото на защита на гражданите срещу администрацията. По своята същност мълчаливият отказ представлява бездействие на административния орган, когато същият е бил задължен да се произнесе по отправено до него искане.

Съгласно чл. 57, ал. 1 от АПК административният акт се издава в 14-дневен срок, когато органът е едноличен. Според чл. 149, ал. 2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе.

В случая, жалбоподателят е депозирал заявление № [ЕГН] от 24.07.20 г. за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г.

В рамките на периода за прием на заявления за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г., определен със Заповед № 03-РД/1726 от 29.06.2020 г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ (с начална дата 13.07.2020 г. и крайна дата 24.07.2020 г. включително) на дата 24.07.2020 г. е постъпило във фонда заявление за подпомагане с ИН [ЕГН], с УРН 659007, подадено от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез Р. М. С., в качеството ѝ на управител на дружеството.

В хода на разглеждане на постъпилото заявление за предоставяне на финансова помощ в ДФЗ, при извършена проверка на електронната страница на ТР на РБ по партидата на дружеството [фирма] се установило, че представляващият дружеството кандидат по мярка „Кризисно съхранение на вино“ е лицето Р. М. С., която е и съдружник в дружеството.

От правна страна не съществува разлика между физическо лице и едноличен

търговец, а с регистрацията на последния по реда на чл. 56, ал. 1 ТЗ само се разширява неговата правосубектност, да извършва търговска дейност чрез организационно-правната структура по ТЗ на неговото предприятие.

Управителят на [фирма]-Р. М. С., отделно от това си качество, е действаща като [фирма] и по данни на АО, попадат в обхвата на разследване на образувано досъдебно производство № 133/2020 г. по описа на Следствен отдел при Специализираната прокуратура на РБ. В този смисъл, според РО, е налице идентичност между представляващия кандидата по процесната програма и ФЛ, действащо като едноличен търговец, в лицето на физическото лице Р. М. С., чиито действия по кандидатстване и получаване на финансова помощ, по схеми и мерки, администрирани от ДФ „Земеделие“, попадат в обхвата на разследване на образуваното досъдебно производство.

Според Заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, от съдържанието на прокурорско постановление от 13.04.2021 г., получено с писмо рег. № 1650 от 13.04.2021 г. с вх. на ДФЗ - 1100/519#40 от 16.04.2021 г. на Специализирана прокуратура, Следствен отдел, се установява, че едноличен търговец [фирма] ЕИК[ЕИК] се явява свързано лице и са налице доказателства, че е реална собственост и се контролира от лицето Ж. А. Ф.. В тази връзка било постановено организиране в спешен порядък и изпълнение на цялостни проверовъчни действия на основание чл. 196, ал. 1, т. 6 от НПК по отношение на всички одобрени и дадени на [фирма], ЕИК[ЕИК] средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, както и средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове и са получени средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, както и средства, принадлежащи на българската държава, с които се съфинансират проекти, финансирани със средства от тези фондове в периода месец януари 2007 г. до месец декември 2020 г. по различни европейски програми на ДФ „Земеделие“. Следвало да се провери и изясни дали е налице изпълнение по съответните проекти, правилно и законосъобразно ли е същото като се изготви доклад за констатациите от проверките, съвместни с органите на КПКОНПИ, който да се изпратят в Специализирана прокуратура за прилагане по наказателното производство.

С писмо от 15.01.2021 г. на Генерална дирекция “Земеделие и развитие на селските райони” (ГД А.) във връзка с Разследване ОС 2018/0960 на OLAF на бенефициери, получили подкрепа по мярка 4.1 на Програмата за развитие на селските райони в България през програмния период 2014-2020 г. и по мярка „Преструктуриране и конверсия на лозя“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за 2014-2018 г. и свързаното досъдебно производство № 161/2018 г. на отдел „Разследвания“ на специализираната прокуратура по опит за неправомерно получаване на финансиране от ЕС, чрез създаване на изкуствени условия и заобикаляне на съответните правила и превишаване на финансовите тавани, ДФ „Земеделие“ разполагала с окончателен доклад на OLAF, в който били описани множество установени нередности, вкл. възможни престъпления, извършени от замесените и посочени в доклада лица, сред които била Р. С. като физическо лице, както и [фирма], което също е кандидат за финансово подпомагане, чийто управител

и законен представител е същото това физическо лице. В случая били налице предпоставките, даващи основание за пряка и непосредствена приложимост на разпоредбата на чл. 90, ал. 5 от действащата наредба, във връзка с разпоредбата на чл. 141, §1, буква „а“, във връзка с чл. 136, §1, букви „д“, точка „Ш“, предл. второ, буква „е“ и §4, буква „а“ от РЕГЛАМЕНТ (ЕС, Е.) 2018/1046 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301-2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 13042013, (ЕС) № 13092013, (ЕС) № 13162013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 2832014. Кандидатът за финансово подпомагане по мярката, действащ чрез своя законен представител, попадал в обхвата на лицата, спрямо които се прилага системата за ранно откриване и отстраняване по смисъла на цитирания регламент.

Горното мотивирало ДФ „Земеделие“ да откаже финансиране на [фирма], по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Национална програма за подпомагане на лозаро-вианрския сектор за периода 2019-2023 г., като отхвърли подаденото заявление на посочените по-горе основания, тъй като установените факти в доклад на OLAF, представляли физическото лице и управителя и представляващ търговското дружество, кандидат по мярката, като лице, представляващо риск за финансовите интереси на Съюза във връзка с чл. 135, параграф 1, буква „а“, във вр. с §2, букви „а“ и „в“ от РЕГЛАМЕНТ (ЕС, Е.) 2018/1046 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и спрямо него били налице основанията за ранно изключване и отстраняване от процедурата по предоставяне на финансова помощ в съответствие с разпоредбата на приложимата наредба.

В подобен смисъл били и мотивите на предложение по чл. 145, ал.1, т.5 и т.6 от ЗСВ на прокурор при специализирана прокуратура, постъпило под вх. № 07-0400/1396#52 от 06.10.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Първоначално жалбата е срещу Мълчалив отказ на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ да се произнесе по Заявление с ИН [ЕГН]/24.07.20 г., депозирано на 21.09.20 г. от жалбоподателя до ДФ „Земеделие“, а жалбата против Мълчаливия отказ е входирана на 11.10.21 г.

В следствие оспорената заповед е издадена на 01.12.21 г. В с.з. на 15.02.22 г. процесуалния представител на жалбоподателя поддържа жалбата против Заповед № 03-РД/3833/01.12. 21 г. на Заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, т.е. в срок, против индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, пред компетентния съд, от надлежна страна - адресат на акта, имаща правен интерес от оспорването ѝ, поради което е допустима.

Съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на предоставената му компетентност, съгласно чл. 20а, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП.

Съдът приема, че е спазена и установената форма при издаване на спорната заповед.

Заповедта отговаря на изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като съдържа изложение на фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Съгласно чл. 15, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издава акт за одобрение на заявителя по съответната схема или акт за отказ на одобрение при условията, предвидени в ал. 2.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. При мълчаливия отказ не е налице волеизявление, но същият е приравнен на подлежащ на оспорване административен акт по силата на законова фикция, като гаранция за правото на защита на гражданите срещу администрацията. По своята същност мълчаливият отказ представлява бездействие на административния орган, когато същият е бил задължен да се произнесе по отправено до него искане.

Съгласно чл. 57, ал. 1 от АПК административният акт се издава в 14-дневен срок, когато органът е едноличен. Според чл. 149, ал. 2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе.

Според настоящия състав не са налице предпоставките за прогласяване на оспорената заповед за нищожен административен акт на осн. Чл.177 ал.2 от АПК.

От друга страна обаче, съдът намира, че са налице основания за незаконосъобразност на заповедта поради следното :

Видно от изпратеното от Специализираната прокуратура постановление от 13.04.2021г до директора на ДФЗ по досъдебно производство № 133/2020г, и съдържанието на оспорената заповед, с постановлението изрично е посочено, че по досъдебното производство няма привлечени към наказателна отговорност лица, макар органите по разследването да считат, че лицето Ж. А. Ф. контролира свързани с него търговци, измежду които е и ЕТ Р. С.- К., като по същество с постановлението на осн. Чл. 196 ал. 1 т. 6 от НПК е изискано от различни административни органи, в това число и от структурата на ДФЗ да извършат съвместни и цялостни проверовъчни действия по отношение на всички получени средства от европейски фондове в периода януари 2007- декември 2020 г. по различни програми на ДФЗ, като е включено и името на ЕТ Р. С.- комерс, а същевременно е указано извършването на проверки по документи и на терен, както и да се установи дали е налице изпълнение по съответните проекти, резултатът от същите да се изпрати на СП и на КПКОНПИ. Съгласно нормата на чл. 196 ал. 1 т. 6 от НПК, послужила като основание за издаването на посоченото по горе постановление на С., при упражняване на ръководство и надзор прокурорът може да възлага на съответните органи на Министерството на вътрешните работи, на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, на Държавна агенция "Национална сигурност" или на Агенция "Митници" извършването на отделни действия, свързани с разкриване на престъпление. Става ясно , че правното основание за издаването на посоченото по горе постановление от 13.04.2021г. не предвижда правна възможност да се възлагат на органите на Държавен фонд Земеделие извършването на отделни действия, свързани с разкриване на престъпление. В тази връзка прокурорът може да изисква документи, налични по проектните предложения на бенефициентите, но извършването на "цялостни

проверовъчни действия” и правните изводи от тях биха могли да извършат единствено посочените в чл. 196 ал. 1 т. 6 от НПК органи, които пряко се занимават с правоохранителна дейност, поради което подобен тип възлагане на проверки на органите на ДФЗ е несъвместим с посоченото по горе правно основание. От съдържанието на постановлението от 13.04.2021г. на С. по никакъв начин не се установява, срещу кого се води разследването по посоченото досъдебно производство макар името на Ж. А. Ф. да фигурира в същото като потенциален обвиняем/, за какво престъпление е образувано производството/, макар да са изписани формално текстове от НК и част от изпълнителното деяние по две потенциално разследвани престъпления, то липсват имената на лицата, които са участвали в организираната престъпна група, която е извършвала престъпления по чл. 248а ал. 5 вр. ал. 2 вр. ал.1 от НК/, от друга страна ясно е посочено, че липсват привлечени лица в качеството на обвиняеми и за какво престъпление по това досъдебно производство, т.е. по никакъв начин не може да се изведе извод за относимостта на производството, водено в С., с административното производство, образувано по заявление на жалбоподателя за предоставяне на финансова помощ. Обстоятелството, че управителя на дружеството, кандидатства за предоставяне на финансова помощ и съдружник в същото, е собственик на [фирма], за който ЕТ са изискани „проверовъчни действия“, имащи значение за досъдебното производство, по никакъв начин не обосновава изводите в оспорената заповед, че кандидатстванията на Р. С., действаща като [фирма] попадат в обхвата на разследване по досъдебното производство. От съдържанието на представената административна преписка и на посоченото постановление на С. по никакъв начин логически не следва твърдението в мотивите на заповедта, че „установените в хода на разследването факти и обстоятелства, касаещи предоставянето на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ на лице, по отношение на чийто представляващ до знанието на компетентния административен орган е достигнала информация, създаваща съмнение за нередност“. И това е така, доколкото в писмото не са посочени „установените при разследването факти и обстоятелства“, а и посочването им е забранено от разпоредбата на чл.198 ал.1 от НПК, връзката им със [фирма], както и по никакъв начин не може да се обоснове съмнение на нередност.

Отделно от това, макар в мотивите за издаване на заповедта да не е изрично посочено, то от титулната ѝ част е видно,че оспорената заповед се издава и на основание писмо от 15.01.2021г на Генерална дирекция Земеделие и развитие на селските райони във връзка с разследване ОС/2018/0960 на О. на бенефициери ,получили подкрепа по мярка 4.1 на ПРСР 2014-2020г и свързаното досъдебно производство № 161/2018г на С.. Анализирайки писмото в него е посочено номер на досъдебно производство/161/2018/, който се различава от номера на досъдебното производство в постановелнието на С., като липсва произнасяне на административния орган да се изиска информация каква е връзката и дали съществува такава между двете производства, най малкото поради причината, че писмото на ГД Земеделие и развитие на селските райони и разследването на О. се основава единствено на фактите, установени от специализираната прокуратура, като за

проверката на същите липсва информация дали е осъществена по съдебен ред преценка на тези обстоятелства. В писмото на О. липсват данни ЕТ Р. С.-комерс да е в кръга на свързаните лица, за които се води разследването, като нито в писмото на О., нито в постановлението на С. е посочено, че физическото лице Р. С. е привлечена като обвиняема наред със съпруга си М. С.. В тази насока административния орган дължи преценка на релевантните обстоятелства и факти, като съобрази обстоятелството, че молител в производството понастоящем е друго юридическо лице СИС Индустрис О., в което Р. С. има незначителен дял, а също така посочения търговец не е измежду търговците, посочени в постановлението на С., досежно намерението на прокуратурата да повдигне обвинение спрямо лицето Ж. А. Ф. и организираната и контролирана от него престъпна група с користна цел, която извършва престъпления по чл. 248а ал. 5 от НК. В тази насока от постановлението на С. се установява, че ДФЗ е предало на прокуратурата още към месец ноември 2020 г. пълна справка за проектите, лицата, бенефициери по тях, съпровождащите ги документи и книга, поради което и това, което следва да се направи е анализ на същите и упражняване на правомощията по закон от съответните органи. На този етап от производството по НПК, същото не може да послужи като основание за отхвърляна на процесното заявление.

По отношение на процедурата за ранно откриване и отстраняване.

Административният орган твърди, че СИС И. „попада в обхвата на лицата, спрямо които се прилага системата за ранно откриване и отстраняване по смисъла на Регламент 2018/1046 от 18 юли 2018". Процедурата е уредена в раздел 2, чл. 135 и сл. от Регламента и гарантира правото на защитата на лицата. В случая не са налице изискванията, уредени от Регламента, а именно: съставена за случая експертна комисия, която има възможност за инициране на процедура; взето решение за отстраняване (съдържащо срока на отстраняване), публикувано в официалната и публична база данни; становище на засегнатото лице (в случая жалбоподателят); становище на комисията относно възможността за налагане на финансова санкция вместо отстраняване; доказателства относно дадената възможност за предприемане на коригиращи мерки. Всичко това в случая липсва, защото, процедурата, на която ДФЗ се позовава, за да мотивира отказа си, не е започната, за да е доведена до край и да бъде приложена спрямо „СИС И.". В хода на съдебното производство доказателства в тази насока, въпреки дадената възможност, не бяха представени.

От съображенията на Регламента става ясно, че на участниците и получателите се гарантира възможността да упражнят правото си на защита и да представят становището си, преди приемане на мярка, която засяга неблагоприятно правата им. В случая жалбоподателят не е получавал каквото и да е уведомление, че по отношение на него са предприети подобни действия. Нещо повече, създадена е единна система за ранно откриване и отстраняване, като следва да е взето решение за регистриране на лице или субект в базата данни на системата за ранно откриване и отстраняване. Въпреки това, към датата на постановения Отказ, дружеството не е регистрирано в системата, за което по делото са събрани доказателства.

Задължителен елемент е препоръка на специално създадена експертна комисия (постоянен председател, двама представители на Комисията и представител на отправилния искането разпоредител с бюджетни кредити). Тя следва да извърти оценка на срока на отстраняване, в случаите в които този срок не е определен в окончателното решение.

На следващо място, в съображение (70) красноречиво е предвидено, че „Лицето или субектът следва да бъде отстранен от отговорния разпоредител с бюджетни кредити, когато е установено с окончателно съдебно решение или окончателен административен акт“, но в случая това изискване не е налице. В действителност разследване не е водено нито срещу СИС И., нито срещу [фирма], липсва влязло в сила решение дори и срещу лицата, срещу които е водено разследване.

От съображение (73) става ясно, че „Следва да не се взема решение за отстраняване на лице или субект, когато лицето или субектът е предприел коригиращи мерки, чрез което доказва своята надеждност “ Тъй като самата процедура в действителност не е инициирана, но не е дадена възможност за предприемане на подобни коригиращи мерки. Регламентът изрично предвижда, че в случаите, в които всъщност процедурата е инициирана има възможност за налагане на финансова санкция вместо отстраняване (принцип на пропорционалност и незасягане на правата на лицата в степен по-голяма от необходимата). Тъй като обаче, подобна процедура в действителност не е инициирана, подобна възможност не е обсъдена и дадена на жалбоподателя. Уреждайки процедурата за ранно отстраняване Регламентът предвижда, че самото отстраняване не е „завинаги“, а следва да бъде ограничено във времето – но това отново липсва в процесния случай. От съображение (78) се установява, че е „Необходимо да се определя началната дата и продължителността на давностния срок за вземане на решение за отстраняване или за налагане на финансови санкции.“, но това изискване не е изпълнено.

При иницииране на подобна процедура, отговорният разпоредител с бюджетни кредити и експертната комисия следва да гарантират правото на защита на субекта. Същото право следва да се предостави на лице или субект в контекста на ранното откриване, в случай че разпоредител с бюджетни кредити възнамерява да предприеме действия, които биха могли да засегнат неблагоприятно правата на съответното лице или субект.

В случая не става ясно дали органа се позовава на хипотезата на: В случаи на измама, корупция или друга незаконна дейност, които засягат финансовите интереси на Съюза, но все още не са предмет на окончателно съдебно решение, следва да е възможно отговорният разпоредител с бюджетни кредити да отложи уведомяването на лицето, а експертната комисия — да отложи упражняването на правото на представяне на становище. Такова отлагане следва да бъде обосновано само ако са налице императивни законови съображения за запазване на поверителността на разследването или на национално съдебно производство.

Тези съображения дават основание на съда да счита, че процедура по за ранно откриване и отстраняване въобще не е провеждана и не са налице

обстоятелствата, на които органа се е позовал, за да мотивира отказа си. Естеството на възникналия спор не позволява решаването му по същество направо от съда, който не може да се произнесе вместо административния орган.

По изложените мотиви жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а оспорената заповед, като неправилна и незаконосъобразна следва да се отмени. Предвид това и на основание чл. 174 във връзка с чл. 173 ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на органа за продължаване на производствените действия и постановяване на административен акт по Заявление за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г. на [фирма].

При този изход на спора на ответната страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски на основание чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 12 000 лева, който е претендиран под минималния, съобразно материалния интерес.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]. [улица], ет. 2, представлявано от управителя Р. М. С., чрез адв. Е., Заповед № 03-РД/3833/01.12. 21 г. на Заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с която е отхвърлено заявление ИН [ЕГН]/24.07.20 г. за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие“, да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]. [улица], ет. 2, представлявано от управителя Р. М. С., сумата в размер на 12000 /дванадесет хиляди/лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

ВРЪЩА преписката на Зам. изпълнителния директор на Държавен Фонд „Земеделие“ за произнасяне по отхвърлено заявление ИН [ЕГН]/24.07.20 г. за предоставяне на финансова помощ по мярка „Кризисно съхранение на вино“ от Националната програма за подпомагане на лозаро-винарския сектор за периода 2019-2023 г.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

